

خوب و وطن

شير علي باچا

پښتونخوا ادبي خانگه

خوب و وطن

شیر علی باجی

م

پستونخوا ادبی خانکہ

د کتاب نوم :- خوب وطن
د چاپ کال :- جنوری ۱۹۹۵ع
د چاپ شمېر :- ۲۰ زرۍ ټوکه
د چاپ ځای :- یونیټا په پریس کوټه
کتابت :- عبد الرحمان

دارواح بنیاد عبد السزاق دقانی

پہ نوم

چیرد خوبز وطن و تنگی الی اولس و علم یسی بکسر بسیتو نخو
ملی عوامی پارٹی پہ ساز و لو محری لہ و یارہ واک

رول لوبولدی

پہینہ

شیرعلی بابا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پښتونخوا ادبي خانگه وياړي چي گرانو لوستونکو او د
 پښتو ادب مينه والو ته د خوب وطن په نامه د محترم شير علي
 باچا د شعرونو مجموعه وړاندې کوي د پښتونخوا ملي
 عوامي پارټي جنرل سيکرټري محترم شير علي باچا
 د ملي سياسي رهبر په حيث د نابغه شخصيت خاوند او د
 اوچت علم و دانش خښتن دي. دي د باچا د نامه ستانه
 پښتني کورنۍ کي زېږېدلې دي او د مردان په سياسي
 و ادبي چاپېريال کي لوي شوي دي. چي د خوب وطن
 او ښکيالي اولس نجات او پرمختگ يې د ژوند مقصد گرزو
 دي. د خپل مېړني اولس د ښه صباوڼ په ارمان ناقابل
 بيان زحمتونه کاللي دي او د خپل خواړي کښ اولس د ملي
 واک اختيار او جمهوري اقدار په مبارزه کي تاريخي رول
 لوبولي دي. ده خپل قلم د وطن او اولس په گټه د يوا هم هتیار

پر تو کہ پکارو لے دے، پخواند پښتنل عوامی پارټی بیا د
 مزدور کسان پارټی او اوس د پښتو پخوانی عوامی پارټی
 په نشریاتو کی او په نورو سیاسي ادبی رسالو اخبارونو
 او کتابچو کی د محترم باچا جی ارزښتناکه علی لیکني په زیاته
 اندازہ خورې شوی دی۔ چي د اجتماعی سیاسي شعور
 په پیداوولو کی پي ا هم ډول ډول لړۍ ده او د ملی سیاسي لښکر
 د نظریاتی تربیت وسیله گړن پدلی دی۔

محترم باچا جی د خپل علمی تحریرونو په زور او
 خپل نظریاتی تقریرونو په برکت د علمی خیالاتو او صحیح
 نظریاتو باران او رولے۔ چي د سیاسي کار کنا نوښتونه
 پي له استعماري رجعتي او توهم پرستانه نظریاتو څخه صفا
 کړي او ملی سیاسي تحریک لاره پي روښانه کړي ده۔
 ده د خپل اولس د ټولینز ژوندانه په هراړخ
 په لاهراهم موضوع باندی ویری لیکني کړی دی۔

خواستعماری فاروډ پالیسی د پښتوخوا سیاسی محرکیو نه
 دخانی پیوډ الی نظام، کسان تحریک، پنجابی استعماری
 سلطت ډ یورنډ لائن استعماری جنګ او انقلابی افغانستا
 قومی مسله، جمهوري مسله، ملی قهرمانان، خوشحال خان
 خټک، باچا خان، خان شهید عبدالصمد خان، دده د علمی لیکنو
 غوره نفوډی دی۔

محترم باچا جی له سیاسی مبارزې سره یوځای ادبی
 مبارزه هم پر مخ بېولې ده او هر وخت پې د پښتو ادب
 او پښتون ثقافت د پراختیا په کار کې نعاله برخه اخستی ده۔
 ده دخپل وخت په ادبی علمی کانفرنسونو، سیمینارونو او
 مشاعرو کې گډون کړې دے۔ او ډیری علمی ادبی
 مقالې پې وړاندې کړې چې د پښتو ادب په تاریخ کې دځلاند
 باب حیثیت لري۔ محترم باچا جی د هنري نثر لوی لیکوال
 دے۔ خود شعر هنر پې هم وکمال ترسېد لے دے

موب تر د باچا جی د شعر و نوډ هره لږ برخه په لاس راغله
 ده خود اد پښتو د شعر دومره غوره نمونه ده چی په وړاندی
 کولو به یی یقیناً د پښتو ادب پانگه لاهه هره غنی شی، او
 گران لوستونکو ته به د باچا جی د شعر و نوډ څخه دده د وطن
 اود اولس د پاکي مینې او ژورو احساساتو اندازه وشي.

په درناوی
 شعبه نشر و اشاعت
 پښتونخوا ادبی خانکه
 کوټه

۳۱ دسمبر ۱۹۹۴ء

خوبن وطن

لکه دڙي پڻ ماڻهه ڇي توري لڙي راشي
 لاڻو مزدور د ڪارخاني نه ڪورته ستره راشي
 لکه دهقان د خان پتڻي نه ترجو ٽڪري راشي
 لاڻو سوانگري د مالدار نه ورڇي خرچ راشي
 لکه مظلوم د ظالمن نه در ڪري راشي
 لاڻو ڀڪناه قيدي زندان ته لکه مڙي راشي
 زمانه ڀڳو! بس د خوبن وطن قيصه د اسي ده
 د اور ڀڳو نه ده قسم د ڇي ترخه د اسي ده
 د اسي غريب ڪو ديوه سم د ماڻهه ڀڳي
 لکه بيمار پڻ ڇنڪند د خيل انجانه ڀڳي
 د اسي نوڪر د خان د ويري له نا ڪامه ڀڳي
 لکه مجبور ه ڪو ڀڳو نه ڪل اندامه ڀڳي

داسی فقیرہ دینخی نہ بس تمامہ رچ
 لکھ پنچوار پر پنخانہ سرہ د جامہ رچی
 تر خوی چیرے چی د خوب وطن خوانہ بیان کرم
 زمانہ رگیہ دلته خہ دی آخر خہ بیان کرم؛
 چری ریشینی نہ دلے دار مانو نو غوتی
 گنی نوھرہ ورخ ریشی د کلو نو غوتی
 تل پر ژ راوی پر سلکو د امید و نو غوتی
 گنی نو کورہ خنکہ خاندی دز خمو نو غوتی
 دلته تازہ اوسی ہمیش د حسرتو نو غوتی
 گنی نو کورہ خنکہ مراوی بی د مخو نو غوتی
 ماوے د خوب وطن قیصہ زہ بی سپورہ نہ کوم
 خود احساس چرے می ورنی کہ بی نورہ نہ کوم
 لکھ کچہ مہوی د باغ سپرہ سیلی اووی
 لاتیار فصل د دھقان جنتہ بن لی اووی

لکه د پوه چنی کچه کچه غونډی او وھی
 لا چرت حول په توره شپه بلا مرغی او وھی
 لکه کل چین تازه کلان په کتاری او وھی
 لا یو جلا د د چا غلام نه لکری او وھی
 د اسی می خون وطن په تېر د خانی و هله شی
 د اسی د اقام په تېر د تیغ د امیری و هله شی
 زما نړ کیه! د اسی تین شو می چی په خړ غصه شو
 جوړ د وطن قیصه خون نه ده په دې خفه شو
 زړگی در زاکبني راته وویل یوه خون نه شو
 د آزادی زیر می او کر می په وطن خورده شو
 د خوار و زار اولس له ورغله اول جوړه شو
 بیا د وطن په غلیمانو یوه سره لمبه شو
 چی د اظلمو نه ستمو نه ټول ایره ایره شی
 بیا به زما د خون وطن قیصه بیا به خون ه شی

بدلون

ز ماد قام د پي و سي په سره مېړه باندې نن
 قطره قطره ستا دريبار نظر شېبم وړيږي
 ستا د گل رنگ بدن د پشم باران راغې دلته
 ز ماد ملک تېرې وړ شو باندې بس سم وړيږي
 د پښتنو د خوار چين په مړاوې شو و غنچو
 ستا د تازه لبا نو پر خنده هر دم وړيږي
 نن د خوارانو غريبانو په زعفران د جبين
 ستا د گلگون رخسار پونډه دم په دم وړيږي
 چې د بندين حکم پي کو و هغو زانې د نوگرام
 خاورې ده اوس د هشنغروانې برڅوک بنده وي
 پښتانه واره نن قطار ځي د تنظيم په آسمان
 اوس که د لړدې که د سر زانې يه څوک بنده وي

(۱۶۱) چي سڀي آڙاڊ و و ڪاڻي بند و و هغه بل موسم و و

اوس شوه ڪري ديو بدلون ڪاڻي برشوڪ بند و و

ترجمہ: علی سرور جعفری نظم

د نمر خون

د شفق پہ سور کی رنگ کبھی د آفتاب د قتل رنگ دے

د افق سینہ زخمی دہ ما بٹا مے پہ وینو رنگ دے

د رنہا پہ بنیبنہ سپینہ دے باران د تورو کا بنو

د آسمان ترن مینہ دیو لوہے شہی غور رنگ دے

رقیبا نو گتہ او کپہ د جنگ خستہی مرحلے دی

چی سینو کبھی بلبڈ لے مرے د غم ہنہ شعلے دی

د درد و نو مقام ورک شو او سٹرا بہ د چاٹھ شہی

چی دیار د حسن سنگ وی نو د شوق سجد گھلہ شہی

خوک بہ چا سرہ وفا کپری چرتہ شکلے پاتر نہ شو

بس قاتل تہ دی د عاکری پاتی د غہ ارادے دی

خود اجنگ ہنہ جنگ نہ دے چی بہ ختم شہی د اپری

د آفتاب د وینی تاج بیا شمع ہنہ دے پہ سر کرو

ستورون نور له غره واخست ډک ټي جام ترے سراسر کړو
 د بنو پر هر يو غشي ډيوے بلے شوے د اوښکو
 منور ټي روښنائی کښی هر یو زخم د تهر کړو
 د ډيوو ژبی که رپی یا پرق پړوق دے په آسمان کښی
 د ابقری دی چی نولی د ډي شپے په غت دالان کښی
 د درد و نوقیصه ځمکه لکه کل وی په سل ژبو
 لکه بوی هسی خاموش دی لهونی په دے داستان کښی
 د کلو نو غندل غاړی لکه توری چی رتین ی
 د تیرولو ډېوالونو جبهه درز شورا منی بی
 د ټپي سره دشت هواره چی تاوونو خوری تاوین ی
 د وفا ښکلی چمن کښی د وفا کلاب موسین ی
 د سپرلی نغمه چپړ ونکی بلبان دی هوسین ی
 له نظر، انگو شونډه و سره شراب دی چی توکین ی

د حُلَمی خوب د شنه پي نه را روان د مے نسيم غلے
د بد لون د زيري مُشک پي هره ساه کښي د مے نغستلے
وائی کاروان به ضرور د رومي درنگونو بهمارونو
د سحر په اوږه باندی یو تازہ آفتاب نیولے

(چېر و چېل ۱۹۷۱م)

ملکریو

راتھی چي هرڄاڻي کڻي
 اوند رپڙ ويو ڄاڻي کڻي
 که چرتہ غم غم وي
 ميا د خويندو دم وي
 پر جمع ٿي ٿول تهرڪرو
 د احسان ڄاڻي هرڪرو
 يواڻي هر يود اسي
 لک اوس گود سوڌه شي
 اخلي قدم بوقرشي
 خپڻ م پر بره لوڻه

لار تہ پہ خوبہ خوبہ
 تاسو نہ خہ غواپ مہ
 خود اار مان دے زما
 لیسہ دی بلہ وی تل
 ددی وروزی زمونہ
 زمونہ پہ سوی گول
 ترخوچی مہ نہ یو
 یواخی زہ یواخی
 یمہ یو داسی لیندہ
 چی تار پے سورنہ وی
 داسی یوسوہ انفرجے
 بل پکینی اورنہ وی
 خرنک یوشنہ ورنہ
 د مہوی کسی نہ وی

تاسوسرک بریم زه
 خورن غنبد لے نہ دہ
 حورن نغ نہ دژ وندون
 خور اکبئی ساه غریبی
 داده وعده د پینتون
 تاسوس خورن و ملگریو
 لان کبئی سامہ پس پین دوٹی
 لار کبئی سامہ پس پین دوٹی

(کاپی ۹۶۲ء)

عزل

خه از غی از غی خفانی ده
 کلو غوغه می حوانی ده
 دسحر طمع قربان شم
 کنی شپه خوستو مانی ده
 ماوی کل کرم ملکرو
 وائی حکمه بارانی ده
 اوچی شونه ی منخوار کرچی
 دساقی مهربانی ده
 نن غوغه درنگ دیاره
 ستاد وینی ارمانی ده

هسي زېږدي اننگي دي
 خوقيصه دي المواني ده
 دزېه وييني خښه امنوره
 دشرايوچي کړاني ده

حسن کہ دزبہ غل دے
 زبہ دد غلہ غل دے
 مینہ کوہ داد کسرخہ
 شوکچی شر مہدہ غل دے
 ہرقاتل تہ نیغ گورہ
 چاچی نہ کاتہ غل دے
 شپہ ستائی پہ سپین سبا
 شبح دل سرخا تہ غل دے
 ستاد حسن غلہ گوری
 نور باچا پہ خہ غل دے

غزل

بنکلی دی چالا کہ دلائیل غواہی

اوس لہ عاشقانو و سایل غواہی

ہ پرہ ہونستیا رتیا زما پرہ کار نہ شہ

خلک لاتبر و تی دی جاہل غواہی

پتہ میں او پتہ خلہ لہ خلکو نہ

داتا وانی رسم فوقاتل غواہی

خونو کینی خونندی ساقی پینتون حسن

دا غوتہی دی کل شی خہ وئیل غواہی

ہست کرو کہ لایق، حمزہ، غنی، اسرار

بیام شاعران لک سایل غواہی

خہ شکلی تجوین دے وراندی کرے یار

شنہ بنگری ماتینی سرہ پایل غواہی

تنگ کر و مہکدہ کنبی دز اہد ز ہد
 جام بامندی و یسنتل دغر کا هل غواہی
 کل بہ شی غنچہ بہ شی چمن بہ شی
 دابی سرہ دشتی و اک کا مل غواہی
 یارچی غنہ پتکے پر خراسان تارہ
 اوسلہ مغولانو فضایل غواہی
 نن راتہ باچا یو نکتہ دان اووے
 بنہ غزل، جور ذہن، ذرہ کایل غواہی

سترگی او بانه دی تر بگنی کوی
 خال دی په جبین حکمرانی کوی
 سپین مخ دی زلفان نیسی په تور خط
 دا کافران بنه مسلمانی کوی
 گران شوه ید نونه په بازار د عشق
 اوس به دن پو وینی ارزانی کوی
 داد عشق قیصی رښتیا کوی به خوک
 دابر زما توان اوستا خو انی کوی
 ز په بهی خایه ور غی په مست لښکر
 ندر لری نر زور قهر مانی کوی
 شات شیدی شراب، مستی بناسه حوری
 شېخ به هله خه زندگانی کوی
 فن رسی زهگی ته د ښکلا په لار
 دې سفر منزل ته دو مانی کوی

مونڙ به د خليل رسم پر ځان منو
 خلک گډه حلال کړې قرباني کوي
 گرجي پېښور بيا پاڼه تخت باچا
 تر څو د باگرام به سلطاني کوي

قصیدہ

شیر علی باچا - مردان جون ۱۹۹۲ء

لے طاقت، اے قوت	اے قادر پہ ہر صورت
اے رحمان اے وحید	اے جبار اے کریم
بن فرعون پر حق بدل شر	د مظلوموں سر مل شر
غوار و ستالہ برکتہ	بنہ ژوند و نڈک لہ غرتہ
کہ شو خلاص لہ غلیمانو	موب بہ سیال شود سیالانو
د سنکیانک نہ تر بہ کرہ	لہ آمو تن تہکسلا غرہ
اچترال نہ تر بولانہ	لہ ہراتہ تر و اخانہ
وہیلہ افغان کلہ کہ	ہو افغان ورسہ یار کہ
بوئی خلد یوہ جر کہ کہ	دوی د خیل وطن مختار کہ
ہکے جکے خب شملہ کہ	نور غروئی رابدار کہ
لولی ورحوالہ کہ	چی اغیار باندی یلغار کہ
نکیالی ورسہ ملہ کہ	برا برئی پہ قطار کہ

د مغل مرڪ ته ٿي تيارڪ	بيا ٿي سڀ ۾ مارڪله ڪه
په جهلم ڪو دور ٿي پارڪ	په روهتاس ٿي قافلہ ڪه
قبضہ ڪر وارہ ڪلارڪ	په لاهور ٿي غلبہ ڪه
در بخت وارث مردارڪ	دبدبه ۾ انبالہ ڪه
احمد شاه ورلہ سوارڪ	پاني پت چي دوالہ ڪه
دشهر شاه دور دوارڪ	بيا ٿي بنڪارہ ۾ بنگالہ ڪه
ورسہ تمام بهارڪ	بريالي ۾ ڪيرالہ ڪه
د حافظ نفسي تاجدارڪ	روھيلڪنڊ دروھيلہ ڪه
چي ڪاشغر پوري رفتارڪ	په ڪشمير ٿي رسالہ ڪه
چي پارس گدہ ۾ ناتارڪ	تر ٿي دومرہ بدرڪہ ڪه
اراد ٿي ٿا وڃن تارڪ	بيا چي نورہ نہ حملہ ڪه
وران د مصر هر بازارڪ	سود خوارہ شيخان مالہ ڪه
فلسطين چي خود مختارڪ	اسرائيل چي فيصلہ ڪه
سا مار جيان وارہ پڙڪ	استعمار چي ڪر مالہ ڪه

برکت ئی همالہ کہ
 ددوی سیمہ کلانہ کہ
 فہض ئی عام لکہ آبشار کہ
 منطقہ کل و کلن ار کہ
 اوچی واکئی ئی بہار کہ
 پرموئی ہفتہ عندار کہ
 پیوستوڑ بہ ہر رنگہ کہ
 یو یوتکی ئی شاندار کہ
 علم و فن ئی پہ شاربہ کہ
 ہر رنگ ئی کاملہ کہ
 قاصدہ و خیل دیار کہ
 باچا بیت کشمالہ کہ
 اے طاقتہ اے قدرتہ : اے قادر پہ ہر صورتہ
 اے رحمانہ اے رحیمہ
 اے جبارہ اے کریمہ
 لبز ن موہن پہ حق بدل شہ
 د مظلوموسوہ مل شہ
 غواہ و ستالہ ہر کتہ
 شہر و ندون دک لہ عزتہ

کہ شو خلاص لم غلیما نو
 موہن بہ سیال شود سیالانو

www.sikaraam.com

گام پہ تولن تولن کا۔ تو ددی چلن چلن کا

تاؤ ددی بدن بدن کا۔ نفسہ وطن وطن کا

جی مونبز بہ ہم دخیل تالہ والہ گلشن دبی وسہ گلا نو دتا زگی او بنگلا دیارہ

دخیلو اکی دیا کو رطو او مقد سو چینیونہ چک کنہولی دٹھان سرہ رادہو

جی مونبز بہ ہم دخیل قامی تروندون بغیرت، عزت او ناموس ^{عظمت} دلاؤ ^{تیا} دیا

دآزادی او خپلو اکی دابا سلین دچینیونہ جوش جذبہ اومستی دٹھان سرہ رادہو

رہہ ! داتودہ کھہ اشیرینے تراتن کا۔

دور دشمے خور کا دوطن ملگری ورہ کا۔

اصغر لالا

د مردان اوسېدونکي دي چه ټول ژوند له محترم
شير علي باچا سره يوځای اوږه په اوږه د سياست
او ادب پر ميدانونو په نره جنگېدلي دي.

محترم اصغر لالا د خپل خوږ وطن د زيار کښه
ننگيالي اولس د انقلابي سنگر غښتلی مخکښ او د
پښتو ژبې د هنري ادبياتو غوره ايجادگر دی. ده
پخپل هنري تخليق خوږه پښتو ژبه ته ډېره بډايه
کرېده. موږ يې دلته د شعريوه ښکلي نمونه
وراندې کوو. چه گرانو لوستونکو يې د لوږمقا م
خرگندونه وشي.

پښتو نڅوالی د رب خان په کټه

لاصغر لالا

دکلام

بینکالی

نمونہ

بالاحصار

نہ نہ اشنا حُما اشنا پہ دغہ لارہ نہ رُحو
 پہ دغہ لارہ بالا حصار کمر سنگر پر ورت دے
 دغہ کمر د زپہ پہ سر حُمالوی غر پر ورت دے
 دامغلول دافیر نکوال دسکھ ولے دانشان
 زہ خیل ذلت خیل ہزیمت تہ عزت خنکہ او وایم
 داستبداد دغہ روئیداد دتولوا کی دابیان
 سامراجیت آمریت تہ عظمت خنکہ او وایم
 خنکہ دقام دہر اندام نہ زہ داتور سپین کرم
 جی ہر نظیر پی دلپذیر د روہ سحر زہرے شی
 خنکہ داباب ستاد شباب پہ آب و تاب رنگین کرم
 جی ہر ضمیر پی بے نظیر د روہ نظر زہرے شی

خنکہ جمہور لہ داتر بور نہ بی قصور اوگر زوم
 خنکہ دظلم جبر قہر د استان نہ ہیر کرم
 خنکہ حیات نہ پر ممات کینی حان محصور اوگر زوم
 خنکہ د حکم صبر قبر د اوخت نہ تہر کرم
 خنکہ مقہور مجبور اولس تر خواب آور ترانی
 نہ د اپمل خوشحال دریا پر سیمہ اوخپر مہ
 خنکہ د جمہور زبور و ہت نام نہ منور ترانی
 د دہی جلیل بی حال دنیا لہ بیمہ اوخپر مہ
 چہ انقلاب پر آب و تاب د خوار اولس نعرہ شی
 د ہر نادار د لدار سینہ کینی سرے لمبے پور تہ کری
 د انقلاب بنہ پر شتاب د ہر یوکس نغمہ شی
 د ہر بادار زردار پر کینی غلبہ پور تہ کری
 لکہ شاہ غل بے مل د حل نشو نشو سترگو کینی
 نن د احصار و خیف نزار د اسی ستو مانہ شان دے

لا لکه غل وی په یرغل د شیو خور و زلفو کښی
 بالا حصار د اسی بی زار پښېمان بی خان شان دے
 حما اشنا دده د ژوند کاسه نسکور خان دده
 نن هر فصل بی بی سبیل د وخت دروند و الحو بی
 وینی اشنا دده د مخ کاسه هم سپوره شان دده
 نن هر دلیل بی بی قندیل خیل روستواله خو بی
 تر خروام دده مرام د وینی داره نرشی
 په بله لار بالا حصار و تهرختل کران دی
 تر خود اقام دده ویت نام په سمه لاره نرشی
 ما خوار و زار له دده حصار و تهرکتل کران دی
 نر نر اشنا حما اشنا په دغه لاره نر حو
 په دغه لار بالا حصار کمر سنگر پر ووت دے
 دغه کمر د زړه په سر حمالو غر پر ووت دے

(اصغر نومبر ۱۹۶۶ء)

اصغر لالا مردان

”خبر“

اے دھکلا میٹو دھکلا رنگ ژاہی
 اے دھجرو ٹلمو درباب ترنگ ژاہی
 اے دلمنی شیونکو دشیپلی ہنگ ژاہی
 اے دقا مونو وینی دپستون ٹنگ ژاہی
 پہ آسمان شو کو غرونو دخیبر گپنگ ژاہی

ژہا ژہا ادا دہ ہر خوا

د مرگ سودا دہ ہر خوا

د آسمان شو کی خبر دخیرو کاہنور بہ
 د شکتہ پور تہ لسن داوچو جاہور بہ
 د دے یلو سو خوارو دزوپا ہنور بہ
 خہ د پد لے شانی دزپولاہور بہ

د للمو للموزمکو ۴۱ د زېرو واندو وږبه

داد پښتون جنت دے

داد پښتون همت دے

داد پښتون وطن د دريو درون وطن

د بھا کو خان کا د خيگر خون وطن

د ايميل خان بابا د لوړ شخون وطن

د ادخو شحال بابا د زړه کړون وطن

بيا در حسان بابا يو مېړه تون وطن

هغه ستا مينه خړ شوه

هغه ستا وينه خړ شوه

داد خيبر په گرانگ د و مړه اوچت ښکارے

داد خيبر په خلاند د زړو تخت ښکارے

داد خيبر په غېرت د تېرو سخت ښکارے

داد خيبر په مينه د مستو مست ښکارے

که دا خيبر تانر لال ماته بد بخت ښکارے

ستانه عزت لا ره

ستانه غېرت لاره

د چاد يخو لغرو	تو دې ايرى خه شوي
د غزېدو نكو لمبو	سو د نغو د خه شوي
د لرزېدو نكو جذبو	هغه جرگه خه شوي
د يتيمانو ژړا	د وږي دېرې خه شوي

چې د اخېر رضا كړي

دې به ترخو ژړا كړي

د خېر اړتۍ سينه	خه ستا په كړيو پوه يم
د تورو كلو تيريو	د زړه په خړيو پوه يم
ستاد اولس د لاس	په هرو ليو پوه يم
چې اسو ميلو كښې يادې	په هغه هيتو پوه يم
زما په كود وړنا كړې	په هغه لستو پوه يم

زما دزپه وسوسو

زما دزپه تلوسو

اے دښکلا میسو	دکلو رنگ رازی
اے دحجرو حلمو	درباب ترنگ رازی
اے دلمنی شیونکو	دشیپلی هنګ رازی
اے دګودرو پخلو	دمنګی تنګ رازی
اے دپښتو وینی	دپښتون تنګ رازی

پاسر خپل قام جوړه که

په خپل لاس جوړه که

۳۰ فروری ۱۹۵۵ء

سہرا

دآدم خان ارواح رباب رباب
دقصو ر لپلی شراب شراب
ز ماد خیال بنا پیر و نوے گدا
د تخیل لوپ متیا شباب شباب

نن خیل اشنا لہ زہ سہرہ لیکہ
د لہو نے مینی قیصر لیکہ

د باد خپون خوشبوئی ر اورے
مستے د زلفو مشکینی ر اورے
ہرہ وینا کنبی می نغمے اونغا رہے
د پاکی مینی ر نگیں ر اورے

فضا لشہ کنبی د نشو شپہ ۵۵
غمیونی ر اورے نن د تحوشپہ ۵۵

نن می قلم له سره جامونه را کئی
 دچا دسترگو خمادونه را کئی
 پر هر یو تکی کبئی خو بونه پوکوی
 دے لواپی ژبی له ساز و نر را کئی

چی دایاران می نن اوده اوده شی
 او در قیبا نو خولے او به او به شی

نن می سوز و نو کبئی لب ساز کده کپئی
 د نوی ناوی ناز اندان کده کپئی
 لکه سپر لے چی بلبان مست کپی
 زده کبئی می داسی یو آوا ز کده کپئی

نن پر مات زده نوے جفا کومه
 ژده ا به بیا چر تر صبا کومه

ماوے خانیله تاله خهره لیکه

خبر که پر خیل ژوندون خیره لیکه

و باب شراب شباب می حکم غوشتل

ماوے خوڑہ نہ چھی سپہر الیکم

خوبیا دی غمونو اسو یلو کبھی یوہم

اباسین بیا خرو خپو کبھی یوہم

د پستو ہیر اوریل تہ ئی بیا بوتلم

د اشنا تہر چل ول تہ ئی بیا بوتلم

بیا ئی دز لغود ولونور اخکم

دز مانی ول ول تہ ئی بیا بوتلم

بیامی جذباتو کبھی طوفان راغے

بیامی خیالاتو کبھی انسان راغے

بیاد یو خان خندار ایا دہ شولہ

بیاد دھقان ژہار ایا دہ شولہ

بیاد استعمار مقام مرے خپہ کرہ

بیاد زندان دنیاں ایا دہ شولہ

بیامی قلم پہ لہ زبَد و سرشہ

لہوالہ زہرہ پہ در زبَد و سرشہ

ستہرگی می توری شوئے نظر لہوم

حُتم توری شپہ لہ سپاہ سحر لہوم

چی داد زہرہ آواز می ستاد زہرہ شی

لالہ حُتم داسی ہنر لہوم

قسم دے نی چی ستا سہرہ پاتی شوہ

دزہ دنیا ز ما سپہرہ پاتی شوہ

۲، م نومبر ۱۹۵۶ء

This Book is Scan & PDF By:

Kitaboona.BlogSpot.Com

Visit Us For Books

یاد اظلاموند ستونہ تول ایر ایروشی
بیابہ زما رخن و وطن قصہ ایله خونہ شی
پیشہ

پنسہ
www.sikaraam.com
تو خوار خانیکہ